

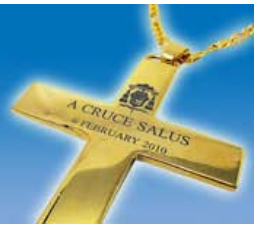
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 12 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลที่ได้รับการตั้งข้อสงสัยมากมายจากผู้คนในสมัยพระองค์ บางคนบอกว่าพระองค์ทรงเป็นเอลีเยห์ ประกาศกผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงรับขึ้นสวรรค์ด้วยรถม้าเพลิงและจะกลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อประกาศการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ แม้แต่กษัตริย์เฮโรดเองก็ทรงรู้สึกสับสนเหมือนกันเมื่อท่านได้ยินเรื่องราวของพระเยซูเจ้า ท่านคิดว่าพระองค์ทรงเป็นยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง ซึ่งท่านได้สั่งให้ตัดศีรษะและเวลานี้ได้กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย บางคนยังบอกอีกว่าพระองค์ทรงเป็นประกาศกในอดีตคนหนึ่งที่ได้กลับคืนชีพเท่านั้นเอง แต่ไม่มีใครในพวกเขาสักคนคิดว่าพระองค์ทรงเป็นประกาศกผู้ยิ่งใหญ่ที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะและไม่เหมือนใคร

ในพระวรสารวันนี้หลังจากได้ทรงใช้เวลาอธิษฐานภาวนาตามลำพังแล้ว พระเยซูเจ้าจึงตรัสถามบรรดาศิษย์เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่า **“ประชาชนว่าเราเป็นใคร”** (ลก 9:18) พวกเขาได้หยิบยกเอาความคิดเห็นของคนทั่วไปมาบอกพระองค์ ซึ่งมีหลายหลากตามมุมมองของแต่ละคน ดูเหมือนว่าความคิดเห็นของคนที่อยู่วงนอกไม่สำคัญเท่าใดนักสำหรับพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงตั้งคำถามพวกเขาโดยตรงว่า **“ท่านล่ะว่าเราเป็นใคร?”** (ลก 9:20) ในฐานะตัวแทนศิษย์ทุกคนนักบุญเปโตรทูลตอบว่า **“พระองค์คือพระคริสต์ของพระเจ้า”** (ลก 9:21) ไม่เหมือนประชาชนทั่วไปหรือกษัตริย์เฮโรดบรรดาศิษย์รู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใครอย่างแท้จริง แม้ว่าความรู้ของพวกเขายังไม่สมบูรณ์ก็ตาม พวกเขาตระหนักว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ หรือพระเมสสิยาห์ หรือกษัตริย์ผู้ได้รับการเจิมจากพระเจ้าแน่นอน มันเป็นเวลาที่น่าตื่นเต้นมากสำหรับพวกเขา พวกเขาอยากจะประกาศดังๆ ให้ทุกคนรู้ว่าพระอาจารย์ของพวกเขาทรงเป็นผู้ที่พวกเขาและชาวอิสราเอลทุกคนกำลังรอคอยเป็นเวลานานแสนนาน อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่าเวลานี้ยังไม่ใช่เวลาที่เหมาะสมสำหรับการประกาศให้ชาวโลกรู้ว่าพระองค์เป็นใคร พระองค์จึงทรงรีบกำชับพวกเขาไม่ให้บอกใครเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาต้องรอเวลาอีกสักกระยะหนึ่งก่อน เพราะเวลานี้คนทั่วไปมีความคิดที่หลายหลากเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์และพันธกิจที่พระองค์จะทรงกระทำสำหรับพวกเขา เช่น พระองค์จะทรงทำลายชาวโรมันและนำเกียรติศักดิ์ศรีกลับคืนสู่อิสราเอล เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่วิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์

อันที่จริง ไม่เพียงแต่คนทั่วไปเท่านั้นที่ไม่เข้าใจวิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเยซูเจ้า บรรดาศิษย์ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์ก็ยังไม่เข้าใจด้วยเหมือนกัน พวกเขาเคยถกเถียงกันว่าใครจะเป็นใหญ่

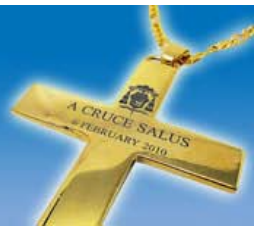
ในท่ามกลางพวกเขา บางคนขอตำแหน่งล่วงหน้าในอาณาจักรของพระองค์ที่จะมาถึงในอนาคตด้วย
แน่นอน พวกเขาคงตกใจมากเมื่อได้ยินพระองค์ทรงบอกสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความเข้าใจของพวกเขาว่า
“บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับทรมานเป็นอันมาก จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์
ปฏิเสธร้ายและไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่จะกลับคืนชีพในวันที่สาม” (ลก 9:22)แน่นอน บุตร
แห่งมนุษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงพูดถึงหมายถึงพระองค์เอง นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไปบรรดาศิษย์ต้องเริ่มเรียนรู้
วิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ พวกเขาต้องเข้าใจว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นวีรบุรุษหรือแม่ทัพ
ในสงคราม ซึ่งเสด็จมาเพื่อปลดปล่อยชาวอิสราเอลให้เป็นอิสระจากอำนาจชาวโรมัน ตรงกันข้าม พระ
เมสสิยาห์องค์นี้จะทรงถูกปฏิเสธร้ายจากบรรดาผู้นำประชากรของพระองค์ จะทรงถูกตัดสินประหารชีวิตโดย
ชาวต่างชาติ ผู้ซึ่งชาวอิสราเอลคาดหวังว่าพระองค์จะทรงขับไล่ไปให้พ้นจากประเทศของพวกเขา

ชัยชนะของพระเยซูเจ้าจะมาทางความรัก ความจริง ความสุภาพถ่อมตน ความอ่อนโยน และ
การไม่ใช้ความรุนแรง เหมือนที่ประกาศกเศคาริยาห์บอกเราในบทอ่านที่หนึ่งว่าพระเจ้าจะทรง “เทจิต
แห่งความเมตตากรุณาและการรอนขอลงเหนือราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิดและเหนือผู้อาวุโสที่ยี่
กรุงเยรูซาเล็ม” (ศคย12:10) พวกเขาและลูกหลานที่จะตามมา “จะมองดูผู้ที่เขาได้ทรง” (ศคย12:10)
อย่างไรก็ตาม การรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงทนทุกข์ทรมาน สิ้นพระชนม์และกลับคืน
พระชนม์ชีพเท่านั้นถือว่ายังไม่เพียงพอ เพราะเราแต่ละคนถูกเรียกให้เป็นศิษย์ของพระองค์ด้วย วันนี้
พระองค์ทรงนำเสนอเงื่อนไขสำหรับศิษย์หรือผู้ติดตามพระองค์ว่า “ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็จงเลิก
นึกถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนทุกวันและติดตามเรา” (ลก 9:23) เราปฏิเสธร้ายหรือเลิกนึกถึง
ตนเองเพื่อหัวใจของเราจะมีห้องว่างสำหรับคนอื่นและสามารถรักคนอื่นได้มากขึ้น จากนั้นเราจึงจะ
สามารถยอมรับและมองทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาในชีวิตของเราในแง่บวกได้ นั่นคือ มองเห็นพระหัตถ์และความรัก
ของพระเจ้าในทุกสิ่งที่เราต้องเผชิญในแต่ละวัน ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเลวร้ายขนาดไหนในสายตาของคนทั่วไป
เมื่อเราสามารถดำเนินชีวิตแบบนี้ได้ นักบุญเปาโลบอกในบทอ่านที่สองวันนี้ว่า เราทุกคนได้ “สวมพระ
คริสต์เจ้าไว้” (กท3:27) แล้ว ซึ่งจะทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระองค์และจะไม่มีการแบ่งแยกกัน
ในท่ามกลางเราอีกต่อไป “ไม่มีชาวฮีบรูหรือชาวกรีก ไม่มีทาสนหรือไท ไม่มีชายหรือหญิงอีกต่อไป” (กท
3:28) เราทุกคนจะเป็นพี่น้องกันและมีความเชื่อเดียวกัน

พี่น้องที่รัก ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระคริสต์ของพระเจ้าหรือพระเมสสิยาห์ ให้
ชีวิตและทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อความรอดพ้นของมวลมนุษย์เป็นแบบอย่างสำหรับเราทุกคน
เหมือนที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธร้ายและสละชีวิตเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากบาปและความตาย เรา
ต้องพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะเรียนรู้จักปฏิเสธร้ายหรือเลิกนึกถึงตนเองและเลิกเอาตนเองเป็น

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ศูนย์กลางชีวิตเพื่อเราจะสามารถรักและรับใช้คนอื่นได้มากยิ่งขึ้น จากนั้นพร้อมกับความช่วยเหลือของพระองค์ให้เราพยายามแบกกางเขนของตนทุกวันเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา จำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าได้ทรงแบกกางเขนของพระองค์เพราะความรักยิ่งใหญ่และไร้เงื่อนไขที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ในทำนองเดียวกัน เราต้องพยายามแบกกางเขนของเราในแต่ละวันเพราะความรักที่เรามีต่อพระองค์และความปรารถนาที่จะร่วมส่วนในกางเขนของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**